

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 9Co/407/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2111218025
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 11. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Behranová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2015:2111218025.2

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v právnej veci žalobkyne: F. Z., nar. XX.XX.XXXX, bytom O. XX, J., zastúpená JUDr. Alicou Slaninkovou, advokátkou, Hospodárska 30, Trnava, proti žalovanému: B. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom Y. XXXX, M., o zaplatenie 4.979,09 eura s príslušenstvom, na odvolanie žalobkyne a žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Trnava č. k. 13C/127/2011-151 zo dňa 02. októbra 2014 takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa zrušuje a vec mu vracia na ďalšie konanie.

Odvolací súd nariaduje súdu prvého stupňa vykonať vo výroku č. III. napadnutého rozsudku opravu osoby, ktorej má žalobkyňa zaplatiť náhradu iných trov konania.

odôvodnenie:

Súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom uložil žalovanému povinnosť do 15 dní od právoplatnosti rozsudku zaplatiť žalobkyňu sumu 1.486,15 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,50 % ročne zo sumy 4.979,09 eura od 21.08.2008 do 06.05.2011 a zo sumy 1.486,15 eura od 07.05.2011 do zaplatenia. Vo zvyšku žalobu zamietol. Žalobkyňu uložil povinnosť do 15 dní od právoplatnosti rozsudku zaplatiť žalovanému (vo výroku rozsudku sa jedná o zrejmu chybu v písaní) náhradu iných trov konania v sume 119,40 eura. Žalovanému uložil povinnosť do troch dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia zaplatiť štátu náhradu trov konania vo výške 9,56 eura na účet Okresného súdu Trnava. Vecne svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že v konaní mal za nesporne preukázané, že žalobkyňa a žalovaný uzavreli dňa 15.08.2008 zmluvu o pôžičke, ktorou žalobkyňa ako veriteľ požičala žalovanému ako dlžníkovi peniaze vo výške 150.000 Sk (4.979,09 eura) s tým, že peniaze jej vráti do 20.08.2008. Spornou bola skutočnosť, či žalovaný pôžičku čiastočne splatil tým, že suma 3.492,94 eura bola zaslaná na účet žalobkyne v zmysle Dodatku č. 1 ku kúpnej zmluve zo dňa 26.04.2011. Spornou bola aj skutočnosť, či prišlo k započítaniu pohľadávky žalovaného voči pohľadávke žalobkyne vo zvyšku sumy z pôžičky. Súd prvého stupňa dospel k záveru, že v sume 3.492,94 eura ide o čiastočné splatenie pôžičky, nakoľko žalobkyňa neuniesla dôkazné bremeno a nepreukázala svoje tvrdenie, že by malo ísť o vrátenie investícií do bytu. Skutočnosť, že žalovaný v trestnom konaní ČVS: ORP-761/OEK-TT-2011 uviedol, že žalobkyňa do jeho bytu investovala sumu 2.500 eur, súd prvého stupňa nepovažoval za uznanie dlhu, nakoľko žalovaný neuviedol, že tento dlh zaplatí. Zároveň žalobkyňa nepreukázala existenciu dohody medzi ňou a žalovaným o tom, že jej žalovaný vráti investície, ktorými sa podieľala na zhodnotení bytu v jeho vlastníctve a vykonanie dôkazu na preukázanie svojho tvrdenia ani nenavrhol. Existenciu ústnej dohody medzi účastníkmi nepreukázal ani svedok A. D.. Žalovaný nepreukázal, že o zvyšku sumy pôžičky približne vo výške 1.250 eur došlo k ústnej dohode medzi ním a žalobkyňou o tom, že táto suma bude použitá na vyrovnanie dlhu žalobkyne na nájomnom. Pri dôkaznej núdzi žalobkyne ohľadom záväzku žalovaného vrátiť jej investície v sume 3.492,94 eura a pri dôkaznej núdzi žalovaného ohľadom dohody o sume 1.250 eur, súd prvého stupňa považoval sumu 3.492,94 eura za čiastočné splatenie pôžičky žalovaným, pretože v konaní nebolo preukázané, že by išlo o plnenie z iného právneho dôvodu. Žalobkyňu preto priznal sumu 1.486,15 eura ako zostatok nevrátenej sumy pôžičky a vo zvyšku požadovanej istiny žalobu zamietol. Žalovaný sa s plnením dostal do omeškania so sumou 4.979,09 eura

od 21.08.2008 (t.j. nasledujúci deň po splatnosti) do 06.05.2011 (t.j. deň čiastočného plnenia v sume 3.492,94 eura) a so sumou 1.486,15 eura od 07.05.2011 (t.j. deň po čiastočnom plnení) do zaplatenia, za ktoré obdobie a z uvedených súm priznal súd prvého stupňa žalobkyni úrok z omeškania. Pokiaľ ide o výšku úroku z omeškania, súd priznal žalobkyni úrok 8,5 % ročne namiesto požadovaných 9 % ročne a vo zvyšnej časti žalobu zamietol. Právne svoje rozhodnutie odôvodnil ustanoveniami § 488, § 489, § 494, § 657, § 558, § 566 ods. 1, 2, § 580, § 581 ods. 2, § 559 ods. 2 a § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, § 3 a § 10a nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka. O trovách konania účastníkov súd prvého stupňa rozhodol podľa ustanovenia § 142 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (v ďalšom texte „O.s.p.“), o trovách konania štátu rozhodol podľa ustanovenia § 148 ods. 1 O.s.p..

Proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa podali včas odvolanie žalobkyňa aj žalovaný.

Žalobkyňa napadla rozsudok súdu prvého stupňa v celom rozsahu, pričom svoje odvolanie odôvodnila tým, že súd prvého stupňa nesprávne vecne a právne vec posúdil. V konaní bolo preukázané, že medzi účastníkmi vznikol záväzkový vzťah vyplývajúci zo zmluvy o pôžičke, ktorá doteraz nebola vrátená. Súd prvého stupňa si nesprávne osvojil názor, že suma 3.492,94 eura, ktorá bola pripísaná na účet žalobkyne dňa 06.05.2011 je čiastočným plnením zmluvy o pôžičke. Žalobkyňa tvrdí, že touto sumou jej boli vrátené len investície do nehnuteľnosti žalovaného a nesúvisí to s prejednávanou vecou. Samotný žalovaný na výsluchu pred Okresným riaditeľstvom policajného zboru Trnava potvrdil, že do jeho bytu investovala z vlastných peňazí sumu cca 2.500 eur na prerobenie bytu a sumu 1.000 eur na nákup nábytku, a nie ako nesprávne uvádza súd prvého stupňa len sumu 2.500 eur. Okrem zápisnice z polície zo dňa 03.04.2012, ktorá potvrdzuje túto skutočnosť sú v spise založené výdavky žalobkyne, ktoré vynaložila ako investície do nehnuteľnosti žalovaného. Nakoľko nebol vo veci zistený jej skutočný stav žalobkyňa navrhla, aby odvolací súd zrušil rozsudok súdu prvého stupňa a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Žalovaný sa k odvolaniu žalobkyne nevyjadril.

Žalovaný svoje odvolanie zdôvodnil tým, že suma 1.250 eur bola použitá na vyrovnanie dlhu na nájomnom z dôvodu, že žalobkyňa užívala byt žalovaného na O. X v J. XX mesiacov, neprispievala však polovicou na nájomné. Dodatok č. 1 ku kúpnej zmluve nenapadla, čo je znakom súhlasu s ich finančným vyrovnaním. Dohodli sa tiež, že žalovaný nechá žalobkyni kompletne zariadenie bytu - televízor, chladnička, mraznička, mikrovlnka, nábytok, v hodnote asi 2.000 eur. Súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav, pretože nezistoval, prečo sa žalobkyňa vrátenia pôžičky nedomáhala od 20.08.2008 až do 03.08.2011. Žalovaný uviedol, že trvá na tom, že dlžné nájomné vo výške 1.250 eur plus zariadenie bytu v hodnote 2.000 eur boli ústne dohodnuté ako finančné dorovnanie dlhu, čo si žalobkyňa účelovo nepamätá.

Žalobkyňa vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného uviedla, že jej nárok na zaplatenie sumy 4.979,09 eura je oprávnený a tento záväzok žalovaného nebol z jeho strany nikdy vyrovnaný. Pokiaľ účastníci spolu žili v spoločnej domácnosti, žalovaný nepracoval, nemal ani príjmy z podnikania a preto hradila výdavky spojené s užívaním bytu sama žalobkyňa, a to všetko zo svojho invalidného dôchodku. Zaplatila za žalovaného dňa 21.02.2011 sumu 750 eur ako časť dlžnej sumy za náklady na bývanie - ide o byt žalovaného, zaplatila poistné za byt žalovaného dňa 15.03.2011 vo výške 29,05 eura, postupne spláca dlh za používanie mobilného telefónu (XXXX XXX XXX), ktorý bol síce zakúpený na jej meno, avšak užíval ho žalovaný a ten za jeho používanie neplatil. Zaplatila faktúru č. 3090317 vo výške 1.402,23 eura za plastové okná a žalúzie, zaplatila 490,59 eura za dlažbu. Platila za elektrickú energiu 84,64 eura a ďalšie splátky za mobilný telefón. Aj časť prostriedkov na zakúpenie bytu žalovaného v J. na O. ulici č. X mu poskytla práve žalobkyňa, ktorá na podnet žalovaného a jeho sľubom, že budú spolu žiť a preto potrebujú väčší byt, predala svoj jednoizbový byt v J., ul. Y. XXX a z peňazí z predaja hradila časť kúpnej ceny za byt na ul. O. X, čo môže potvrdiť aj pôvodná majiteľka tohto bytu p. S. D. a aj zať žalobkyne J. Z..

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.) po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 204 ods. 1 O.s.p.), oprávnenými osobami - účastníkmi konania (§ 201 O.s.p.), proti rozhodnutiu, proti ktorému bol tento opravný prostriedok prípustný (§ 201 a 202 O.s.p.), preskúmal vec podľa ustanovenia § 212 ods. 1 O.s.p., posúdil v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania, prejednal bez nariadenia pojednávania podľa ustanovenia § 214 ods. 2 O.s.p., a dospel k záveru, že odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa je potrebné zrušiť. Senát odvolacieho súdu rozhodol pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia z.č. 757/2004 Z.z.).

Podľa ustanovenia § 221 ods. 1 písm. f) O.s.p. súd rozhodnutie zruší ak sa účastníkovi konania postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom.

Uznesením č.k. 9Co/336/2013-131 zo dňa 30.01.2014 odvolací súd zrušil rozsudok súdu prvého stupňa č.k. 13C/127/2011-108 zo dňa 20.05.2013 a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Súdu prvého stupňa uložil, aby podrobne vypočul účastníkov konania a to najmä k prípadným investíciám žalobkyne do bytu žalovaného a k tvrdeniu žalovaného, že pôžičku žalobkyňi splatil. V súlade s ustanovením § 226 O.s.p. je súd prvého stupňa viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

Odvolací súd konštatuje, že súd prvého stupňa sa právnym názorom odvolacieho súdu v celom rozsahu neriadil, pričom túto skutočnosť žiadnym spôsobom neodôvodnil.

V preskúvanom konaní je spornou suma 3.492,94 eura, ktorá suma je podľa tvrdenia žalovaného časťou vrátenej pôžičky, podľa žalobkyne sa jedná o investície, ktoré vložila do bytu žalovaného a ktoré jej vrátil, pričom táto suma s predmetom sporu nesúvisí. Povinnosťou súdu prvého stupňa bolo nariadiť a vykonať dokazovanie tak, aby bol tento rozpor odstránený, prípadne, aby bolo možné hodnoverne uzavrieť, že rozpor sa nepodarilo odstrániť a účastník sa dostal do pozície dôkaznej núdze. Predovšetkým bolo potrebné vypočuť oboch účastníkov k okolnostiam - či už vynaloženia investícií a prípadnej dohody o ich vrátení, resp. okolnostiam vrátenia sumy 3.492,94 eura ako pôžičky (podľa tvrdenia žalovaného) - prečo v zmysle Dodatku č. 1 ku kúpnej zmluve mala byť na účet žalobkyne uhradená suma práve v uvedenej výške. Tvrdenia účastníkov zistené v rámci ich výsluchu je potrebné vzájomne konfrontovať a tiež vyhodnotiť v súvislosti s listinami založenými v súdnom spise (uznesenie OR PZ v Trnave zo dňa 03.04.2012, ČVS: ORP-761/OEK-TT-2011, listiny predložené žalobkyňou o platbách - prílohy jej vyjadrenia zo dňa 22.05.2012). Až po takto vykonanom dokazovaní je možné skonštatovať, či účastníci uniesli dôkazné bremeno v zmysle ustanovenia § 120 O.s.p., ustáliť skutkový stav veci a vo veci rozhodnúť.

Tým, že súd prvého stupňa nepostupoval v súlade s procesnoprávnym názorom odvolacieho súdu a nevykonal dokazovanie vo vyššie naznačenom smere, odňal účastníkovi konania možnosť konať pred súdom.

S poukazom na uvedené odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zrušil podľa citovaného ustanovenia § 221 ods. 1 písm. f) O.s.p. a vec mu vrátil na ďalšie konanie (§ 221 ods. 2 O.s.p.).

V ďalšom konaní súd prvého stupňa doplní dokazovanie podrobným výsluchom účastníkov konania k vyššie uvedeným skutočnostiam, pričom využije dostupné procesné prostriedky na zabezpečenie výsluchu žalovaného. Umožní účastníkovi vyjadriť sa k vykonaným dôkazom, v súlade s ustanovením § 132 O.s.p. vyhodnotí všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti a vo veci rozhodne, pričom svoje rozhodnutie náležite odôvodní v súlade s ustanovením § 157 ods. 2 O.s.p..

Podľa § 222 ods. 3 O.s.p. v spojení s § 164 O.s.p. odvolací súd súdu prvého stupňa uložil vykonať opravu výroku č. III. napadnutého rozsudku, nakoľko sa jedná o zrejmu chybu v písaní.

V novom rozhodnutí vo veci rozhodne súd prvého stupňa aj o trovách tohto odvolacieho konania (§ 224 ods. 3 O.s.p.).

Poučenie:

Toto uznesenie nemožno napadnúť odvolaním.